

трис Пешић-Мавидис је изнео рад о улози грчког становништва Мале Азије у грчко-турском рату на основу марксистичких тумачења планова и активности грчког грађанства према Малој Азији. На крају сесије развила се жива дискусија о грчким жртвама и политици Мустафе Кемал-паше.

Професор Власис Власидис је одржао шесто уводно предавање о Егејској Македонији током грчко-турског рата, у којој су 50% становништва чиниле мањине 1919, а однос промењен пресељењем грчких избеглица. Посебну пажњу посветио је затварању бугарских школа и црква, методама хеленизације словенског становништва, ставу грчких власти да Јужни Словени нису могли да буду нормални чланови друштва. Дискутовало се о разликама у односу грчких и југословенских власти према ВМРО и идејама за које су се бориле бугарске комите у Вардарској и Егејској Македонији.

Девета сесија „Пошто је рат завршен“ је почела излагањем Елене Вакуфци о државним механизмима за пријем и насељавање избеглица, позитивним и негативним реакцијама пелопонеског становништва, раду добротворних и потпорних друштава за лакшу интеграцију у нову средину. Александрос Христос Готинакос је говорио о искоришћавању грађанског становништва у Малој Азији за остварење интереса великих сила. Ставрала Цолаки је говорила о улози грчких избеглица у формирању и раду радничких организација у Грчкој 1919–1922, на шта је првенствено утицала политика грчке владе те су радници-избеглице лако приступали организацијама радикалне оријентације. Дискусија је вођена о разликама у реаговању локалног становништва према избеглицама и савременим комеморацијама у Егејској Македонији и на Пелопонезу, као и о положају избеглица у руралним и урбаним подручјима, и садашњим.

Срђан МИЋИЋ

---

*Конференција о миграцијама,
Универзитет у Барију „Алдо Моро“,
18–20. 6. 2019.*

Седма годишња конференција о миграцијама, која је 2012. проистекла из једне тематски уже конвенције посвећене „турским“ миграцијама, одржана је 18–20. јуна 2019. на Одељењу политичких наука Универзитета „Алдо Моро“ у Барију. Главни организатори конференције били су њен идејни творац Ибрахим Сиркечи, професор лондонског универзитета Сент Риџенс, и Микела Пеликани, професорка Одељења за политичке науке Универзитета у Барију „Алдо Моро“.

Овогодишња конференција бројала је 767 учесника из читавог света и 598 презентација распоређених у шест упоредних сесија које су се то-

ком три дана непрекидно низале, чак и неколико сати пре свечаног отварања скупа. Поред „регуларних“, мултидисциплинарних панела, одржане су четири пленарне седнице и четири округла стола посвећена глобалним трендовима у политици миграција, са посебним освртом на ситуацију у јужним деловима Италије. Не случајно, Бари је одабран за место одржавања конференције као административни центар регије Апулија (Пуља), велика лука, транзитно раскршће, али и трајно уточиште бројних миграната. Чак и током трајања саме конференције, по улицама, парковима и плажама Барија, поред упадљивог присуства карабињера и војске, крстарице су сниматељске екипе које су „ловиле“ и интервјуисале мигранте.

У односу на две претходне годишње конференције о миграцијама одржане у Атини и Лисабону, међународни научни скуп у Барију имао је неколико новина. Поред истраживача са универзитета и из научних установа, овогодишња конференција је окупила и представнике независних истраживачких тела и невладиних организација различитог профила. Упркос томе, највиши академски карактер скупа одржан је превасходно захваљујући строгим критеријима анонимног рецензирања. Неколико стотина рецензената учествовало је у процесу селекције радова, од којих је сваки од потенцијалних учесника морао добити три позитивна мишљења.

Сходно досадашњој традицији Конференције о миграцијама, тематски панели покривали су готово све аспекте миграција, од историјских и правних, до политичких и друштвених. Међутим, преиспитивање ефеката досадашњих дебата о „мигрантској кризи“ било је опште место готово свих сесија. Од нових тема учесници су доста пажње посветили омладинским миграцијама, „деци у покрету“ и проблемима образовања избеглица. Политички и економски аспекти кретања људи, попут политике запошљавања и трансформације тржишта рада у условима миграрања, такође су били заступљени у неколико десетина презентација. Актуелна мигрантска криза била је предмет аналитичких радова о „избегличким политикама“ европских држава, интегративним проблемима мигрантских породица, искуствима миграната и стратегијама њиховог преживљавања, ксенофобији и институционалним препрекама, „повратничким миграцијама“, те њиховој медијској перцепцији.

Програм скупа обухватио је и неколико пратећих, „ваннаучних“ манифестација. Конференција је отворена изложбом Ђованија Перила „Естетика миграција“, приказана су три документарна филма у продукцији регионалних хуманитарних организација, а крајем првог радног дана приређен је концерт симфонијског оркестра града Барија у централном атријуму Универзитета. Другог дана конференције председник Републике Италије доделио је Орден за научни допринос организаторима овог великог међународног научног скупа.

По први пут, осим енглеског који је био службени језик конференције, бројне презентације одржане су на шпанском, италијанском, француском и турском језику. Организатори су омогућили учесницима онлајн гласање за најбољу презентацију и најбољи студентски рад на конференцији,

док су сви догађаји праћени директно посредством локалне телевизије и друштвених мрежа. Програм конференције са књигом апстраката доступан је на сајту: <https://www.migrationconference.net/>.

Владан ЈОВАНОВИЋ

Научни скуп *Уметност и контекст: Заборављени уметници и уметничка дела*, Универзитет у Нишу, 6. 9. 2019.

Огранак САНУ у Нишу и УГ „Литера“ (Ниш) организовали су шести симпозијум из серије *Уметност и контекст*, 6. септембра 2019. на Универзитету у Нишу. Претходни симпозијуми били су организовани на следеће теме: Жене, рат, уметност (2014), Религија у уметничким делима (2015), Миграције (2016), Природа у уметничким делима (2017), Вредности – локално и универзално (2018). Учесници су долазили из више европских земаља (Србије, Хрватске, Македоније, Бугарске, Украјине, Пољске, Италије и Француске).

Организатори скупа *Уметност и контекст* одабрали су, како наводе, тему овогодишњег научног скупа, „Заборављени уметници и уметничка дела“, имајући у виду значај уметности за конституисање традиције, осмишљавање садашњости и трасирање будућности. Основне идеје скупа, као полазне тачке, јесу култура памћења и оснаживање критике. Тако су на овом симпозијуму истраживачи из области друштвених и хуманистичких наука и уметности представили резултате својих истраживања заборављених уметника и уметничких дела. Учесници су покушали и да, кроз (повно) проналажење и проучавање старих рукописа и издања, као и уметничких дела уопште, нека заборављена дела и ствараоце учине доступним широј академској и научној јавности и тиме допринесу лоцирању тих дела на мапи културне историје.

Симпозијум су отворила три уводна излагања: дописног члана САНУ проф. др Драгана Војводића („Пронађено – изгубљено – заборављено: сликарство на фасадама Пећке патријаршије“), затим дописног члана САНУ проф. др Зорана Пауновића („Књижевни опус Миће Поповића“) и проф. др Горана Максимовића са Филозофског факултета Универзитета у Нишу („О феномену заборављања и клеветања српских писаца и њихових дјела“). Конференција је затим настављена кроз петнаестоминутна излагања учесника, уз полчасовне дискусије после саопштења груписаних у тематске области. Излагања су била подељена у две секције: „Заборављено у српској и бугарској књижевности и култури; заборављено у архивима, часописима, рукописима“ и „Заборављено у светској књижевности и дру-